

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทย มีการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง (พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. 2552 : ออนไลน์)

แต่ระบบการปกครองพยายามที่จะกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด เข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด ทั้งระดับตำบล หมู่บ้าน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการทั้งนี้เป็นการวางรากฐาน ในการปกครองประเทศ เสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน และกระจายทรัพยากรบุคคลสู่ท้องถิ่น ก่อให้เกิดพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุข อีกทั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของพื้นที่โดยตรง รับรู้และเสนอแนะแนวทาง ต่อโครงการพัฒนาด้านสาธารณสุขและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาดำเนินการ ประกอบกับนโยบายการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นนั้น เป็นการกระจายอำนาจด้านงบประมาณและด้านอื่น ๆ พร้อมกันในฐานะตัวแทนประชาชน

ความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่องานด้านสาธารณสุข จึงมีความชัดเจนอย่างยิ่ง และเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และองค์กรประชาชน สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาสาธารณสุข ที่ให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดเป้าหมายด้านการพึ่งพาตนเอง การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านสาธารณสุข ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสามารถจัดการในเรื่องสุขภาพอนามัย และจัดแนวความคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสาธารณสุข ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังควบคู่กับการพัฒนาชนบทแนวใหม่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหัวใจของการพัฒนา การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสาธารณสุขจะทำให้สามารถนำมาเป็นแนวทางและประยุกต์ในการปฏิบัติงานสาธารณสุข ขององค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในด้านสุขภาพของประชาชน

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจทำให้บริการสาธารณสุขให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542. 2552 : ออนไลน์)

กระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการให้มีการศึกษา วิเคราะห์ และเสนอรูปแบบของระบบบริการภายใต้การกระจายอำนาจด้านสาธารณสุข โดยผ่านกระบวนการประชุมระดมสมองและรับฟังความคิดเห็นจากชมรม/ประชาคมด้านสาธารณสุขต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จนในที่สุด คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการกระจายอำนาจฯ ได้ให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2543 และได้ขอเสนอเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระจายอำนาจด้านสุขภาพให้กระจายอำนาจไปที่ คณะกรรมการสุขภาพระดับพื้นที่ (กสพ.) เพื่อเป็นกลไกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับต่าง ๆ มาร่วมกันดูแลและจัดการกับปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ โดยมีสถานบริการสาธารณสุขระดับต่าง ๆ เพื่อให้บริการอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน

นอกจากนี้ยังได้จัดตั้งสำนักงานสนับสนุนและพัฒนาระบบการกระจายอำนาจด้านสุขภาพ เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนารูปแบบและประสานงานการเตรียมการเพื่อกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านสุขภาพ ซึ่งมีความคืบหน้าในการดำเนินงานคือ การเตรียมการจัดทำแผนปฏิบัติการกระจายอำนาจ

ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ปัญหาทางด้านสาธารณสุขและการแพทย์ได้มีการกล่าวถึงกันมากขึ้นในทุกระดับ ซึ่งมีประเด็นปัญหาต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะปัญหาทางสาธารณสุขในท้องถิ่นหรือชุมชน ด้วยเหตุผลหลักเพื่อต้องการจัดปัญหาทางสาธารณสุขเหล่านั้น ให้ลดความรุนแรงหรือหมดไป อันเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การยกระดับสุขภาพอนามัย ให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้า ซึ่งปัญหาด้านโรคภัยไข้เจ็บ นับเป็นปัญหาด้านสาธารณสุขที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุขและการแพทย์ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการประเมินประสิทธิผลของการดำเนินงานด้านสาธารณสุขที่ผ่านมาว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ทั้งจะเป็นการประเมินถึงมาตรการดำเนินงานที่มีอยู่ในปัจจุบันว่าสามารถป้องกันและควบคุมโรคภัยต่าง ๆ ได้ดีเพียงพอแล้วหรือยัง ซึ่งปัญหาด้านโรคภัยไข้เจ็บของประชาชนควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยนำกลวิธีการดำเนินงานมาปรับใช้อย่างสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างทันต่อเหตุการณ์ (วัชรพันธ์ แน่ประโคน. 2544 : 3)

โรคไข้เลือดออก (Hemorrhagic fever) เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญและมีมานาน มีการระบาดอย่างกว้างขวางต่อเนื่องมาตลอด เป็นโรคที่เกิดจากยุงเป็นพาหะของโรค โรคไข้เลือดออกนอกจากจะเป็นปัญหาสาธารณสุขของประเทศไทยแล้ว ยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศในเขตร้อน แนวโน้มของอัตราการป่วยยังคงสูงอยู่ ส่วนอัตราการตายก็

ยังคงมีเกิดขึ้น โดยสาเหตุของปัญหานั้นเกิดจากยุงลายตัวเมียบินไปกัดคนที่ม่เชื้อโรคไข่เลือดออกแล้วไปกัดคนอื่นอีกต่อหนึ่งทำให้การควบคุมการแพร่ระบาดทำได้ยาก

การแพร่ระบาดของโรคมักเกิดขึ้นในฤดูฝน หรือช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน อันตรายจะเกิดขึ้นเป็นทวีคูณถ้าเด็กเป็นผู้ได้รับเชื้อ ซึ่งส่วนใหญ่มักมีอายุต่ำกว่า 15 ปี เด็กจำนวนมากที่เป็นจะเสียชีวิตจากภาวะช็อก ในแต่ละปีมีเด็ก วัยรุ่นและผู้ใหญ่จำนวนมากป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกและหลายรายถึงกับเสียชีวิต สร้างความเศร้าเสียใจให้กับครอบครัว รวมทั้งก่อให้เกิดความสูญเสียทรัพยากรบุคคลของประเทศ ทั้ง ๆ ที่โรคไข้เลือดออกเป็นโรคที่ป้องกันได้ แต่ยังมีคนจำนวนมากที่ไม่เห็นความสำคัญและไม่ปฏิบัติตามเพื่อป้องกันโรค

ข้อมูลจากสำนักกระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 มีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกสะสม รวม 21,251 ราย (กรมแพทยทหารเรือ. 2550 : 10) คิดเป็นอัตราป่วย 33.82 ต่อประชากรแสนคน มีรายงานผู้ป่วยตาย 17 ราย อัตราป่วยตายเป็นร้อยละ 0.08 และ เมื่อเทียบกับปี 2549 ณ ช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งมีจำนวนผู้ป่วย 15,611 ราย มีผู้ป่วยตาย 18 ราย อัตราป่วย 25.01 ต่อประชากรแสนคน อัตราป่วยตายเป็นร้อยละ 0.12 ซึ่งจากข้อมูลสถานการณ์โรคไข้เลือดออกดังกล่าวในภาพรวมทั้งประเทศจะพบว่า มีอัตราป่วยสูงกว่าปี 2549

ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาปัญหาโรคไข้เลือดออก ยังมีอัตราการแพร่ระบาดอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเป็นห่วง และเป็นปัญหาที่ต้องเฝ้าระวัง จากสถิติ ปี 2545-2550 สถานการณ์โรคไข้เลือดออกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังคงมีผู้ป่วยต่อเนื่อง แม้บางปีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกมีจำนวนลดลง แต่ยังคงพบว่าจำนวนผู้ป่วยนั้น ยังอยู่ในระดับที่สูง ดังสถิติตั้งแต่ปี 2545-2550 พบว่า มียอดผู้ป่วย 130, 78.3, 83.3, 63.1, 56.58 และ 88.56 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ จากสถิติ 6 ปี จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ป่วยยังเกินกว่า 50 ต่อประชากรแสนคน (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. 2550 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

การดำเนินการป้องกันโรคไข้เลือดออกของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ผ่านมา นั้น มีการใช้มาตรการและแนวทางการดำเนินงานหลากหลาย มีหลายหน่วยงาน ทั้งทางเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หน่วยงานราชการ ท้องถิ่นต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ความรู้แก่ประชาชนผ่านทางเอกสารสิ่งพิมพ์ การกระจายเสียง รวมทั้งมาตรการควบคุมลูกน้ำยุงลาย เช่น การทำลายแหล่งน้ำขังตามภาชนะต่าง ๆ ที่เลิกใช้แล้ว การปิดฝาภาชนะ การเลี้ยงปลาในอ่างเพื่อกำจัดลูกน้ำ การหยอดทรายอะเบทในภาชนะน้ำขัง การพ่นหมอกควันเพื่อกำจัดยุงลายตัวเต็มวัย อีกทั้งในแต่ละปีสื่อระดับประเทศจะมีการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ตลอดจนจัดกิจกรรมให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาโรคไข้เลือดออกอย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถลดการเกิดโรคไข้เลือดออกได้

สำหรับอำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในทุก ๆ ปีมีจำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถิติ ปี 2545 – 2550 พบว่า มียอดผู้ป่วย 7, 9, 6, 26, 9 และ 12 ราย ตามลำดับ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. 2550 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

หลักการดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง จึงควรเน้นเรื่องการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคเป็นส่วนสำคัญ โดยจะต้องศึกษาลักษณะของโรคและสาเหตุของการเกิดโรคเหล่านี้ด้วย และประพฤติปฏิบัติเพื่อไม่ให้เกิดโรค ซึ่งในรายละเอียดจะต้องคำนึงถึงความสมดุลและธรรมชาติ ไม่ควรมีพฤติกรรมที่ประมาทหรือเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บแล้วหวังผลการรักษาตรงปลาย แนวทางการป้องกันโรคไข้เลือดออกจึงเป็นวิธีการที่ดีกว่าการรักษาโรค

แนวทางการป้องกันและควบคุมโรค ยังคงเน้นหนักในเรื่องการควบคุมยุงพาหะ ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ คือ การกำจัดหรือลดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย การทำลายลูกน้ำยุงลาย การทำลายยุงตัวเต็มวัย การลดการติดต่อยุงสู่คน ซึ่งจากการศึกษาถึงบทบาทของผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในเขตเทศบาลตำบลมหาราช พบว่า เทศบาลตำบลมหาราชให้การสนับสนุน ส่งเสริมทางวัสดุที่ใช้ในการป้องกันและกำจัดลูกน้ำยุงลาย เพื่อให้การป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โรงพยาบาลมหาราช สำนักงานสาธารณสุขอำเภอมหาราช สถานีอนามัยตำบลมหาราช จึงมีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกประชาชนในเขตเทศบาล เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากโรคไข้เลือดออก

เนื่องจากการป้องกันโรคไข้เลือดออกมีความสำคัญต่อการลดจำนวนผู้ป่วยและนำไปสู่การควบคุมโรคนี้ได้ ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นจะดำเนินการศึกษาถึงบริบทของเทศบาลตำบลมหาราช และสภาพการณ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก สภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก และแนวทางการส่งเสริมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช เพื่อที่จะนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ได้อย่างสอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชน ซึ่งจะส่งผลต่อการลดอัตราการเกิดโรคไข้เลือดออกในเขตเทศบาลตำบลมหาราชต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทของเทศบาลตำบลมหาราช และสภาพการณ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก ของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตการวิจัย

1. หน่วยในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของหน่วยงานที่รับผิดชอบการป้องกันโรคไข้เลือดออก และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้มีส่วนรับผิดชอบในการป้องกันโรคไข้เลือดออกในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลมหาราช เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่รับผิดชอบการป้องกันโรคไข้เลือดออก ในเขตเทศบาล รวมจำนวน 44 คน และกลุ่มประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากสถิติประชากรในเขตเทศบาลตำบลมหาราช เดือนธันวาคม 2550 ทั้งหมด 10 ชุมชน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 ตำบลหัวไผ่ และหมู่ที่ 1, 2, 3, 4 ตำบลมหาราช มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 3,385 คน แยกเป็น ชาย 1,642 คน หญิง 1,743 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้มีส่วนรับผิดชอบในการป้องกันโรคไข้เลือดออกในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลมหาราช เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่รับผิดชอบการป้องกันโรคไข้เลือดออก จำนวน 37 คน และกลุ่มประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย ประชาชนในตำบลหัวไผ่ ได้แก่ หมู่ที่ 1, 3, 5 และตำบลมหาราช ได้แก่ หมู่ที่ 1, 3 จำนวน 95 คน

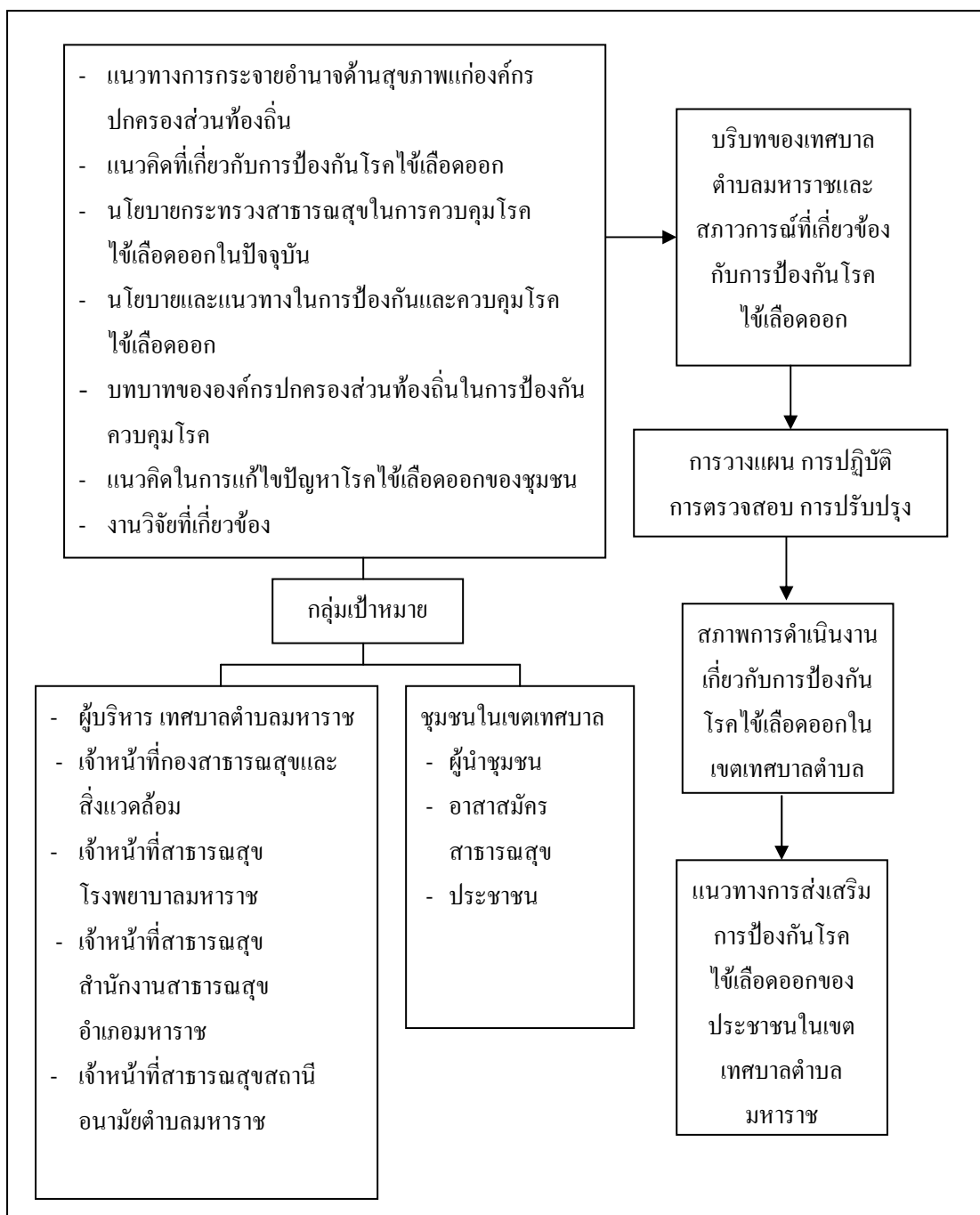
3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 บริบทของเทศบาลตำบลมหาราชและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก

3.2 สภาพการดำเนินงานการป้องกัน โรคไข้เลือดออก และ การส่งเสริมการป้องกัน โรคไข้เลือดออก

3.3 แนวทางการส่งเสริมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการส่งเสริมการป้องกันโรคไข้เลือดออก หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุง นำมาเป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันโรคไข้เลือดออก เช่น การทำลายหรือลดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย การทำลายลูกน้ำยุงลาย การทำลายยุงตัวเต็มวัย การป้องกันการถูกยุงกัด การติดตาม การได้รับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก

โรคไข้เลือดออก หมายถึง โรคที่มียุงลายเป็นพาหะนำเชื้อโรค เป็นโรคติดเชื้อไวรัสเดงกี เชื้อที่นำโรคไข้เลือดออก มี 4 ชนิด คือ เดงกี 1 (DEN-1) เดงกี 2 (DEN-2) เดงกี 3 (DEN-3) เดงกี 4 (DEN-4) มีไข้ร่วมกับอาการเลือดออก ซึ่งอาจมีตับโตร่วมด้วย บางรายอาจมีอาการช็อก จากการตรวจพบอาการของร่างกาย ประกอบกับตรวจนับจำนวนเม็ดเลือดขาว ความเข้มข้นของเลือด และเกล็ดเลือด

บริบทและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก หมายถึง องค์ประกอบโดยรวม ข้อมูลทั่วไป วิสัยทัศน์ พันธกิจ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม สภาพทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ของโรคไข้เลือดออกในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การดำเนินการป้องกันโรคไข้เลือดออก หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่มีผลต่อการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ดำเนินการในเขตเทศบาลตำบลมหาราช จำแนกเป็นด้านการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุง ไม่ว่าจะเป็นวิธีทางกายภาพ ได้แก่ การปิดฝาภาชนะใส่น้ำ การล้างและเปลี่ยนน้ำอย่างน้อย 7 วันต่อครั้ง การฝังหรือเผาทำลายภาชนะที่ไม่ใช้ประโยชน์ทั้งทางชีวภาพ ได้แก่ การใส่ปลาหางนกยูงให้กินลูกน้ำ ทางเคมีภาพ ได้แก่ การใส่ทรายอะเบท การใส่ผงซักฟอก เกลือ น้ำส้มสายชู น้ำมันในขารองกันมดหรือแจกันดอกไม้

ผู้มีส่วนรับผิดชอบในการป้องกันโรคไข้เลือดออก หมายถึง ผู้บริหารเทศบาลตำบลมหาราช เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลมหาราช เจ้าหน้าที่งานควบคุมโรคโรงพยาบาลมหาราช เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมือง จ.อยุธยา เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยตำบลมหาราช

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก หมายถึง การได้รับความรู้ในเรื่องโรคไข้เลือดออกผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หอกระจายข่าวสารชุมชน หนังสือพิมพ์ วารสาร และด้านสื่อบุคคล เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและกำจัดลูกน้ำยุงลาย หมายถึง สิ่งมีชีวิต เช่น ปลาหางนกยูง สารเคมี ได้แก่ ทรายอะเบท สารเคมีพ่นหมอกควัน และอุปกรณ์คือ เครื่องพ่นหมอกควัน ซึ่งใช้ในการป้องกันและกำจัดพาหะโรคไข้เลือดออก

หน่วยงานที่รับผิดชอบการป้องกันโรคไข้เลือดออก หมายถึง เทศบาลตำบลมหาราช งานควบคุมโรคโรงพยาบาลมหาราช สำนักงานสาธารณสุขอำเภอมหาราช สถานีอนามัยตำบลมหาราช กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมุ่งศึกษาถึงแนวทางการส่งเสริมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยข้อมูลได้มาจากการศึกษาบริบทของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของหน่วยงานที่รับผิดชอบการป้องกันโรคไข้เลือดออกในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นำข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามมาประมวลผลและวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สรุปผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงบริบทของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสภาพการณ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ทำให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก ในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางการส่งเสริมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา